

[Lone Dybkjær.]

vil indebære i praksis. Hvilken kontrolfunktion vil man så nu tillægge undervisningsministeren, som ikke tidligere har ligget i undervisningsministeriet?

Jeg må sige, at jeg er uenig med hr. Guldborg i meget af det, han sagde, og det vil jeg kort omtale senere hen, men jeg vil give ham ret i, at det i og for sig er ejendommeligt, at vi stadig væk kører rundt med bestemmelsen om, at tilladelse ikke må meddeles, hvor det skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden. Det er nok klart, at det er, fordi det er en bestemmelse, der er videreført fra den gamle lov, men det er jo rigtigt, at netop ved, at man har en sådan lov, så gør man opmærksom på, at dette er noget ekstraordinært farligt, og det kan måske være med til at forvirre debatten.

Med hensyn til § 3 og spørgsmålet om folketingsbeslutningen har der jo allerede i den offentlige debat været tværet en hel del i det, og jeg skal sige, at det er jo én måde, man kan løse problemerne på. Jeg vil godt henvise til, at jeg altså foreslog en anden måde at gøre det på, og mit grundlag for at gøre det var, at jeg synes, vi virkelig skulle prøve på, om ikke vi kunne få denne beslutningsprocedure forenklet så meget som overhovedet muligt. Det er klart, at det ikke er noget, og vi i dag overhovedet kan tage stilling til, og jeg beder heller ikke undervisningsministeren for så vidt om at komme med noget svar på det, men blot tage det med i sit arbejde videre frem.

Den anden principielle bemærkning, som vedrører § 3, er, i hvilket omfang der skal være et samarbejde mellem undervisningsministeren og folketingets energipolitiske udvalg, måske også forskningsudvalget. Det synes jeg nok ikke er helt afklaret i lovforslaget. Det kan godt være, at forsknings- eller energiudvalget skal mere ind, end det sådan umiddelbart fremgår af lovforslaget, og at det skal stadfæstes ved lov.

Så har jeg et enkelt mere principielt spørgsmål omkring § 3, stk. 2, fordi nogle af de tilladelser til drift af anlæg, der er omtalt i lovens § 1, skal godkendes af folketingets energipolitiske udvalg. Jeg kunne egentlig godt nævne, at det for mig ser ud, som om man herved har opnået, at folketingets energipolitiske udvalg skal godkende det, hvis vi skal have berigningsanlæg her i lan-

det, hvad jeg nu ikke tror vi skal, men hvis vi skal have dem, så skal de godkendes af det energipolitiske udvalg, mens tilladelse til atomkraftværker skal gå via en folketingsbeslutning. Det forekommer mig altså, at der dér er noget afklaringsarbejde.

I forbindelse med § 3, som jo er en af de vigtige paragraffer i lovforslaget, vil jeg også godt rejse spørgsmålet om atomenergikommissionen. Det forekommer mig, at sådan som atomenergikommissionen er sammensat i øjeblikket, er der tale om en vis interessekonflikt i forbindelse med loven. Atomenergikommissionen skal jo netop kontrollere og føre tilsyn med nukleare anlæg her i landet, og de eneste atomkraftanlæg, vi får, vil formentlig være drevet af elsel-skaberne, som også er repræsenteret i atomenergikommissionen. Jeg synes, det ville være rart, hvis vi i forbindelse med loven fik rettet op på denne sag.

Det fører mig direkte til det næste punkt, som vedrører spørgsmålet om betaling. Der har undervisningsministeren i bemærkningerne skrevet, at elsel-skaberne, eller hvem det nu bliver, der skal lave atomkraftanlæg, skal betale et gebyr, som stort set svarer til de udgifter, som man fra det offentliges side vil få i forbindelse med tilsyn og kontrol med gennemførelse af eventuelle atomkraftværker. Det forekommer mig, at det må være rimeligt, at vi kræver, at der naturligvis skal ydes fuld betaling for det arbejde, det offentlige har i denne sammenhæng. Det synes jeg godt vi kan fastslå som et princip. Vi må have en rigtig pris for, hvad det koster det offentlige at arbejde med den slags ting.

Det andet spørgsmål i bemærkningerne, som bekymrer mig lidt, er spørgsmålet om, at der skal ansættes personale for den betaling, man får for dette tilsyn. Det vil altså sige, at det mandskab, man har i atomenergikommissionen og herunder også forsøgsanlæg Risø, i sig selv ikke skal klare noget i forbindelse med tilsynet. Det arbejde, man får i forbindelse med tilsyn, er altså en slags ekstraarbejde, som skal gå ud over den virksomhed, man har i dag. Jeg er naturligvis godt klar over, at de medarbejdere, der er på Risø og i atomenergikommissionen, i høj grad vil blive inddraget, men alligevel vil der altså blive tale om, at man skal ansætte ekstra mandskab. Det synes jeg ikke virker rigtigt. Jeg mener, at vi har forsøgs-